

• Ετησίαι 4. } Ετησίαι 6.
 • Εξαμηνος 2. } Εξαμηνος 3.

Συνδρομή προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβᾶς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι
 προπληρωόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 7.

Γραφεία—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθήναι, Κυριακῆ, 8 Ἰουλίου 1901.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Δραματικὴ Σχολή.— Ἡ Νέα Σκηνή.

Καθ' ἣν στιγμήν τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον εὐρίσκετο εἰς νηπιώδη κατάστασιν καὶ μόλις ἴστατο εἰς τοὺς πόδας του, κανεὶς λόγος δὲν ἐγένετο περὶ αὐτοῦ, ἀφίετο δὲ τοῦτο ἔρμαιον τῆς γενικῆς περιφρονήσεως. Τώρα ὁμως ὁπότε χάρις εἰς τὴν σωκρατικὴν ὑπομονὴν τῶν ἠθοποιῶν μας ἀνέκυψε τοῦτο καὶ δὴ τροπαιοῦχον ἠλεκτρίζον ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκρον τὸν Ἑλληνισμόν καὶ θέτον αὐτό, τὰς πρώτας βάσεις τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, οἱ προστάται καὶ οἱ φίλοι τῶν ἠθοποιῶν, πανταχόθεν ἀνακύπτουν, καὶ προθυμοποιοῦνται νὰ τείνωσι χεῖρα βοηθείας εἰς αὐτό.

Πρώτη πάντων ἀνέθορον ἡ Δραματικὴ Σχολή. Γνωστός εἶνε ὁ θόρυβος ὁ ἐγερεῖς περὶ αὐτὴν, ἀλλ' ἄγνωστον νῦν ἂν ζῆ. Το πρᾶγμα δὲν εἶνε παράδοξον, λέγει δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ κόσμος «ἀπου ἀκούς πολλὰ κεράσια πάρε μικρὸ καλάθιν». Συνέλαβον τὸ σχέδιον νὰ κτίσωσι πύργον τοῦ Βαβέλ, ὡς ὁμως ἐκεῖνον ἡμιτελῆ ἀφῆκεν ἡ σύγχυσις τῶν γλωσσῶν τῶν κτητόρων, τοῦτο κατέπειξε τὸ πέλγος τῶν ἀντικρουομένων ἰδεῶν αἰτίνας ἐκυριάρχουν ἐπὶ τῶν διοργανωτῶν τῆς σχολῆς. Ἀπεφάσισαν νὰ διοργανώσουν δραματικὴν σχολήν, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζον τί ἐστὶ τὸ ζητούμενον. Πολὺ περισσότερον ἠγνόουν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν. Καθ' ἣν στιγμήν ὑπῆρχε ὁ Ταβουλάρης, ἰδιοφυῖα θεατρικὴ, διευθυντὴς τῆς σχολῆς, διωρίστη κάποιος πρωτομάρτυς Στέφανος, διευθυντὴς δὲ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου, ἀνθρωπος περὶ τοῦ ὁποῖου ἀμφιβάλλουν πολλοὶ ἂν θὰ δυνήθῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἔργου, ἀπαιτοῦντος ἐξιδιασμένην ἰδιοφυῖαν. Καθ' ἣν στιγμήν οἱ ἠθοποιοὶ μας ἀποτελοῦσι ὀλόκληρα συντάγματα. ἐσκέφθησαν καὶ νῆα νὰ δημιουργήσωσι· καθ' ἣν στιγμήν πάντες οἱ ὑπάρχοντες εἶνε δεδοκιμασμένοι, διεληθόντες τοῦλάχιστον τὴν ἐποχὴν τῆς πειραματίσεως, καὶ ἔχουσι μὲν πολλοὶ τὰς ἐλλείψεις των. ἀλλὰ καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἐπέπλευσαν τοῦ αὐστηροτέρου ἐλέγχου, τοῦ ἐλέγχου τοῦ κόσμου. ἀναβιβάζομεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπειρα καὶ ἀσύστατα παιδάρια, τὰ πλεῖστα δὲ καὶ ἔκφυλα, γνωρίζοντα μὲν ἴσως τίνα σθηθόδεσμον ἐφόρει ἡ Μπαμπυδόρ, καὶ τί

συστήματος ἦτο ἡ ρεντικότης τοῦ Λουδοβίκου τοῦ ΠΑ'. ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἀγνοοῦντα τοῦ συνίσταται τῷ μεγαλείῳ τοῦ Σαίξπηρου ἢ τοῦ Κορνηλίου.

Ἀλλὰ τίς ἀνάγκη νέων ἠθοποιῶν, δταν μυριάδες ὑπάρχουν, διατὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ θεάτρου, διδάσκαλοι αὐτοῦ διορίζονται ἀστρονόμοι; Διατὶ καθηγηταὶ τῆς σχολῆς νὰ μὴν εἶνε ὁ Ταβουλάρης, ὁ Λεκαταξ, ὁ Παντόπουλος, ἡ Παρρασκευοπούλου, ἡ Βερώνη; Εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἂν μεταβῆτε θὰ εὑρητε πολλοὺς τοιούτους; Ἀλλ' αὐτοὶ διδάσκουν ἤδη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ φορέσουν καὶ τὸν ζουρλομανδύαν τοῦ διδασκάλου, καὶ νὰ διδάξουν ἀπὸ βήματος.

Ὅ,τι γίνεται διὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ πανεπιστήμια, δὲν δύναται νὰ γίνεταί διὰ τὸ θέατρον. Εἶνε ψεῦδος ἱστορικὸν ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ θεωρίας ὁ ἠθοποιός. Ὁ ἠθοποιός ἔχει ἀνάγκη πολὺ ὀλίγων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ἐνὸς κλασικοῦ γυμνασίου, δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν νὰ σπουδάξῃ τὴν ἱστορίαν τῶν ἱπποτῶν ἢ τῶν λόρδων. Ὅταν πρόκειται δὲ νὰ παίξῃ ἔργα ἐκ μεταφράσεως, πρέπει αὐτὰ νὰ μεταφράζωνται μόνον ὡς πρὸς τὴν διέπουσαν ἰδέαν, πάντα δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς παραστατικά, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα νὰ μεταπλάττωνται καὶ ἀντικαθιστῶνται δι' ἑλληνικῶν, ὥστε ὁ ἠθοποιός νὰ παίξῃ τέλειον ἑλληνικὸν ἔργον μὲ ὀνόματα ἡρώων ξένων. Τοῦλάχιστον ὁ Σκυλίτσης, οὕτω ἀντελήθη τὴν μετάφρασιν. Πρέπει ὁμως νὰ μελετᾷ ὁ ἠθοποιός ἀλλὰ μόνος εἰς τὸ γραφεῖον του, ἔργα θεατρικὰ πάσης φιλολογίας, ἀπασχολούμενος μόνον περὶ τὴν ἰδέαν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ὁμως χρειάζεται ποιήσεις καὶ ἐξαρσις. Τὸ πρῶτον πρέπει νὰ τὸ ἔχῃ ἔμφυτον, τὸ δὲ δεύτερον θὰ τὸ λάβῃ ἀπὸ τὸν Ταβουλάρην καὶ τὴν Παρρασκευοπούλου. Εἶνε ὑπερβολὴ μανίας νὰ φρονῆ τις ὅτι διδάσκεται ἢ ἀπαγγελλία καὶ ἢ ἐν τῇ σκηνῇ συμπεριφορὰ. Ἐλάχιστην τινὰ μόνον ἐνίδρασιν δύναται νὰ ἔχῃ αὐστηρὰ τις κριτικὴ, ἀντιληπτικοῦ θεατρικογράφου, πέραν τούτου τίποτε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ. Παράδειγμα πρόκειται ἡ ρητορικὴ καὶ ἡ γλώσσα. Τίς ἔγινε ρήτωρ, διδασκὴς ρητορικῆς, ἢ τίς ἔμαθε τὴν γλώσσαν, τὸ πνεῦμα αὐτῆς, εἰς τὸ σχολεῖον; Ἐὰν δὲ αἱ σχολαὶ αἱ Δραματικαὶ τῆς Εὐρώπης φέρουν ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὰ θεωρητικὰ μαθήματά των, ἀλλὰ εἰς τὰς θεατρικὰς ἰδιοφυῖας, αἰτίνας ἀποτε-

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Σ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ
 (Ἀντιγόνη Σοφοκλέους)

λοῦσι τοὺς καθηγητάς των. Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος καθηγητὴς διδάσκων παριστᾷ, παίξει ἀπὸ σκηνῆς, πράττει δηλαδὴ τὸ ἔργον τοῦ Ταβουλάρη ἀπὸ τοῦ βήματος.

Τὸ ἔργον τῆς Νέας Σκηνῆς, εἶνε ἐπίσης χιμαιρικόν, καὶ σχεδὸν δευτέρα ἔκδοσις τοῦ πρώτου. συνεχίζω ὁμως εἰς τὸ ἄλλο φύλλον.

Κλέων Κουτσαβάκης

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Σ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ

Μεταξὺ τῶν ἠθοποιῶν ἐκεῖνων, οἵτινες ἀναντιρροπῶς ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῶν ἰδιοφυῖας καὶ ἐτίμησαν ἀπανταχοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα συγκαταλέγεταί καὶ ἡ Χαρίκλεια Ταβουλάρη.

Ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνης ἀφ' ἧς ἐποχῆς δημιουργήσασα διαφόρους χαρακτῆρας εἰς τὰ εξαμβλώματικά κομειδύλλια κατώθωσε διὰ τῆς ἐντέχνου καὶ φυσικωτάτης ὑποκρίσεώς της καὶ τῆς λαμπρῆς φωνῆς της νὰ καταλάβῃ διακεκριμένην ἐν τῷ Ἑλληνικῷ θεάτρῳ θέσιν, χειροκροτήθη, θαυμάσθη, ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς εἰς διάφορα ἔργα. Ὅτε δὲ, καὶ εὐτυχῶς ταχέως, ἠννόησεν ὅτι διακαλλιτεχνι-

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἀνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελεόταται καὶ νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραπεύονται ἀσφαλέστερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἀπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπαντα τὰ μετὰδοτικὰ νοσήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίμονα δερματικά (ἔκζεμα, ψωρίασις κλπ.)

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας 8-9.

33 — ὁδὸς Ἀθηνᾶς — 58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

δα συγκεντροῦσαν προσόντα ὅσα αὐτῇ, δηλαδὴ τέχνην, παιδείαν, φωνὴν, παράστημα καὶ μορφήν, τὸ Ἑλληνικὸν κωμειδύλλιον, δὲν παρέχει στάδιον δράσεως καὶ ἀναπτύξεως καλλιτεχνικῶν χαρισμάτων, ἐπεδόθη εἰς τὸ δράμα καὶ τὴν τραγωδίαν καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἔθνικῆς ὑπερφανείας μανθάνομεν μετ' ὀλίγον ὅτι ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῆς Κίλεως χειροκροτεῖ ἐν τῷ Φιλολογικῷ Σηλόγῳ τὴν Ἑλληνίδα καλλιτέχνην διὰ τῆς Ἀντιγόνης, ἐπὶ ὅν δὲ θεατρικὰ περιόδους εἰς διάφορα ἄλλα νεώτερα δράματα εἰς ἂν ἀνέπτυξε τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τῆς.

Μεθοδολογίας

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Καταρτισμὸς ἐπιτροπῆς.

Τῇ συστάσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἑθνικοῦ θεάτρου, ἐνεκρίθη ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει καταρτίσει τὸ δραματολόγιον τοῦ θεάτρου τούτου.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὀνομάτων δύο ἐκ τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἐπιτροπὴν, τῶν κ. Σ. Σακελλαροπούλου, καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Οἰκονόμου σκηνοθέτου τοῦ Ἑθν. θεάτρου ὁμολογοῦμεν ὅτι μὴς ἐνεποίησε λυπηρὰν ἀίσθησιν ἀφ' ἑνὸς, ἐκπληξὴν δὲ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν τυχαίαν ἀπόφασιν τῶν ἀνωτέρω κυρίων ἀναδεχθέντων οὕτω διὰ δευτέραν φοράν βαρυτάτων εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Ἕλλητος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Διότι πρόσφατα ἀκόμη εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἐκείνων τοῦ Β. θεάτρου κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ὅποτε οἱ ἀνωτέρω κύριοι μετὰ τοῦ μακαρίτη τῆ λήξει διευθυντοῦ τοῦ Ἑθν. θεάτρου ἀπετέλεσαν τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην ἥτις τοσοῦτον τελεσφόρως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑθνικοῦ θεάτρου εἰργάσθη !!

Οὐδὲ θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὸ κωμικώτατον πάθημα τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ Λα-

σάνειου διαγωνισμοῦ, ὅστις ἔκρινε ἀνάξιον οὐ μόνον βραβεύσεως ἀλλὰ καὶ ἀναγνώσεως κἂν τὸν... Ταρτούφον.

Φ.

"ΝΑ ΤΟ ΛΕΜΕ",

«Νὰ τὸ λέμε ;» ἢ ὄχι ; ἄς τὸ εἴπωμεν διὰ νὰ μὴ συμφωνήσωμεν . . . μετὸν συγγραφέα παραδεχόμενον εἰς τὸ τέλος τῆς κωμωδίας τὸ ἐναντίον διὰ στόματος τοῦ Χαλινάρη. **Νὰ τὸ λέμε ;** εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔπαιξε τὸ πρῶτον προχθὲς καὶ παίξει συννεχῶς μέχρι σήμερον λίαν ἐπιτυχῶς ὁ θίασος «**Νεαπόλεως**». Εἶνε ἔργον τοῦ Ε. Λαμπίς, κατ' ἐκλογὴν καὶ μετάφρασιν τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη. **Νὰ τὸ λέμε ;** εἶνε ἡ μόνη φράσις ἡ ὁποία ἤχει ἀπὸ τὴν νύκτα τῆς πρώτης διδασκαλίας τοῦ ἔργου τούτου καὶ θὰ ἤχη διαρκῶς. **Νὰ τὸ λέμε ;** εἶνε ἡ μόνη ἀναρχικὴ ὀβία ἡ ὁποία θὰ ἐκρήγνυται πλεόν ἐν τῷ μέσῳ τῶν συναναστροφῶν καὶ θὰ συνταράσῃ τοὺς φιλυπόπτους καὶ ἀνυπόπτους ἐτι συζύγους τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἑραστάς τῶν συζύγων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ γάμου τῶν καὶ αὐτῶν τῶν μητέρων ἐτι. **Νὰ τὸ λέμε ;** θὰ εἶνε ἡ μόνη φράσις, ἡ ὁποία θὰ προδίῃ τὰ πάντα, καταλλήλως καὶ ἐν καιρῷ ἀπαγγελλομένη. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἔξυπνον καὶ πλήρη ἐπεισοδίων κωμωδίαν τοῦ Λαμπίς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σύζυγος ἀμέσως τὴν ἐπομένην τοῦ γάμου τῆς ἀνακαλύπτεται ἀγαπῶσα ἄλλον ὃ Χαλινάρης ὀφείλων ὑποχρεώσεις εἰς τὸν νεόνυμφον φίλον τοῦ Παργάραν καὶ ἐπιθυμῶν τὰ μέγιστα ν' ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπόσχεσθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ προσπαθήσῃ νὰ τοῦ ἀνακαλύψῃ τὴν σύζυγόν τοῦ ἀπατῶσαν αὐτόν, ὅπως καὶ αὐτὸς (ὁ Παργάρας) ἔκαμε δι' αὐτόν (τὸν Χαλινάρη) δηλ. τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ σύζυγός του τὸν ἠπάτα, λέγων ὅτι ὀφείλομεν νὰ τὸ λέμε εἰς τὸν σύζυγον. Καὶ πράγματι ἀνακαλύπτει τὸν Νταβλαντισμένον συνεννοούμενον μετὰ τῆς συζύγου τοῦ Παργάρα Λουκίας καὶ ἐγγειρίζων αὐτῇ ἐπιστολήν διὰ τῆς ράβδου του, ἥτις εἶνε κενὴ ἔσθην. Λαμβάνουν χώραν πολλὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποία προκαλοῦν ἀβίαστον τὸν γέλωτα τοῦ θεατοῦ. Τὸν Χαλινάρη ὑπεδύθη ὁ Ἀπέρρης, τὸν Παργάραν ὁ Ροῦσος μετὰ τὰς δ' ἰδιορρυθμίας καὶ ἰδιοτρόπους φυσιογνωμίας τῶν καὶ τὸν Νταβλαντισμένον ὁ Τασσόγλου, οἱ ὁποῖοι ἔπαιζαν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τὰ μέρη τῶν ἀποδώσαντες ἅμα λίαν ἐπιτυχῶς τοὺς κωμικοὺς χαρακτήρας αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ ὁ Χαλινάρης, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἀφηγήσεως τῶν παθημάτων του καὶ τῆς κωμικῆς του ὑποχρέσεως ἐκράτει εἰς ἀδιάπτωτον γέλωτα τοὺς θεατὰς καὶ ἐπροκάλει ἐπανελημμένα χειροκροτήματα. Καὶ ὁ Νίκας, ὡς Καραμπιμπῆς, ὁ Βεντούρας ὡς Γανωμένος, ὁ Κλημανιώτης ὡς Καθίστρας, μετὰ τὰς παραδόξους φυσιογνωμίας τῶν, ἡ κ. Νίκα ὡς Λου-

κία καὶ ἡ κ. Χέλμη ὡς Λευκή, παρουσιάσθησαν τέλειοι εἰς τοὺς χαρακτήρας τῶν. Τὸ «**νὰ τὸ λέμε ;**» εἶνε κωμωδία πολὺ ζωνρὰ καὶ γεμάτη ἀπὸ εὐφύας, θὰ παίζηται δὲ ἐπανελημμένως καθ' ὅλην τὴν περίοδον. «**Νὰ τὸ λέμε ;**» ὅτι καὶ οἱ ἠθοποιοὶ προσέθησαν πολὺ διὰ τῆς ὑποχρέσεως τῶν εἰς τὸ ἔργον διὰ τῆς ἐπισταμένης καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης τῶν. Τὸ θέατρον παρουσίαζεν ὄψιν πανηγυρικὴν. Χίλιοι περίπου θεαταὶ συνθροίσθησαν εἰς τὴν εὐρύχωρον πλατεῖαν τοῦ θεάτρου, ἥτις ἐκινδύνευε νὰ ἐκκραγῇ ἀπὸ τὸν συνωστισμόν.

Ἡ κοσμοπλημμύρα ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἑσπέρας, ὁ δὲ γέλωτος ἀβίαστος συνετάρασσε τὰ πλήθη. Καὶ τέλος «**νὰ τὸ λέμε ;**» ἡ γυναίκες ἐγέλων καὶ ἐχειροκρότουσαν περισσότερο καὶ ζωνρότερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὸ ἀναμφισβητήτως κομψότερον θερινὸν θεατράκι εἶναι τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου, μετὰ τὰ ἀναπαυτικά καὶ λάμποντα ἐκ καθαριότητος καθίσματά του, μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοὺς μαξιλαράδες καὶ νεροπωλητὰς καὶ καφφετζήδες, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ ἄλλα θέατρα διέρχονται ἀνά μίσην τῶν καθισμάτων καὶ ἐνοχλοῦν τὸν κόσμον.

Καὶ χάρις εἰς τὴν κομψότητά του αὐτὴν καὶ τὴν δ' ἄλλω εὐρωπαϊκὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἄκραν εὐπροσηγορίαν ὄλων τῶν ὑπαλλήλων, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἰκανοτάτην διεύθυνσιν τοῦ κ. Γ. Κατραμῆ, τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου ἔχει καταστῆ τὸ γενικὸν ἐντευκτήριον τοῦ ἀλλαφικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν.

Ὅ,τι κομψόν, ὅ,τι ἐκλεκτὸν περικλείουν αἱ Ἀθηναὶ συρρέει κάθε βράδυ ἐκεῖ. Τὰς παραστάσεις τῆς γαλλικῆς ὀπερέττας παρακολουθοῦν σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ Α. Α. Β. Υ. οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἀξίζει νὰ παρακολουθῇ κανεὶς τὰς παραστάσεις τοῦ θεάτρου τοῦ Φαλήρου. Διότι ὁ θίασος τοῦ κ. Μουζῆ Δυφῶρ εἶνε πολὺ καλός. Ἡ δεσποινὴς Μαριέλλα Ὀλιβιὲ εἶνε πρώτης τάξεως πρῶτα μετὰ ὀλίγον φωνὴν καὶ γὰρ ἰσὺς γαλλικὴν. Εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ἔπαιξε μέχρι τοῦδε ἐθριάμβευσεν. Εἰς τὴν Μασκότ, τὴν Μαμζέλλ Νιτούς, τὸν Μέγαν Μογγόλον, τοὺς Σωματοφύλακας στὸ

ἸΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἔναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε. πρωτοφανῆς δὲ γούστὸ καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ῥεκτὴν διευθυντήν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τ' ἀνωτέρω.

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ δὸς ἀριστοῦχοι. 38 — Ἰπποκράτους — 38.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

— Από τής Κυριακής μέχρι τής Τετάρτης τὸ ἑσπέρας ἔπνεεν ἄνεμος ἰσχυρός.

— Ἐνεκα τούτου ἐγένετο εἰς τινὰ θεάτρα χρῆσις τοῦ ἀπαρατήτου εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις σύρματος πρὸς συγκράτησιν τῆς αὐλαίας.

— Διότι ὁ ἄνεμος διήρκει μέχρι βαθείας νυκτός.

— Ἀπὸ τῆς Πέμπτης ὅμως ἤρχισεν ἀφόρητος καύσων.

— Ὁ κόσμος περὶ τὸ ἑσπέρας ἐτράπη εἰς τὰ Φάληρα καὶ εἰς τὴν Κηφισσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ καύσων ἦτο μεγαλειότερος.

— Εὐτυχεῖς ὅσοι ἔμειναν εἰς Ἀθήνας καὶ μετέβησαν εἰς τὰ θεάτρα.

— Σχετικῶς εἶρον ἀρκετὴν δροσίαν καὶ διήλθον εὐχάριστα τὴν βραδυάν των.

— Εἰς τὸ θέατρον «**Νεαπόλεως**» ἐπαίχθη κατ' ἐπανάληψιν ὁ «**Σαμπινιὸν** μετὸ τὸ στανιὸν» καὶ τὸ «**Νὰ τὸ λέμε ;**»

— Ὁ «**Σαμπινιὸν**» συνεκέντρωσε καθ' ὅλας του τὰς ἑσπέρας τὸν περισσότερον κόσμον.

— Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν ὅλοι καλὰ, ἕκαστος ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὸ μέρος του.

— Ὅλαι αἱ διδασκαλίαι τοῦ «**Σαμπινιὸν**» διεξήχθησαν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἐν μέσῳ τοῦ ἀδιαπτώτου γέλωτος τῶν θεατῶν καὶ τῶν παρατεταμένων χειροκροτημάτων των.

— Πολλοὶ ἠκούσθησαν λέγοντες, ὅτι πρῶτην φορὰν ἐγέλασαν τόσον εἰς τὸ θέατρον.

— Καὶ ὅτι πρῶτην φορὰν ἔφευγον κατενθουσιασμένοι διὰ νὰ ἐπανέλθουν καὶ τὸ ἄλλο ἑσπέρας.

— Κάποιος μάλιστα ἐξέφρασε τὴν λύπην του ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι ἐτελείωσεν ἡ παράστασις.

— Ἐπεθύμει νὰ διήρκει ἐπ' ἀπειρον

— Πολλοὶ δὲ συνεχάρωντο τοὺς ἀναγκάσαντας αὐτοὺς νὰ ἴδωσι τὸν Σαμπινιὸν.

— Ἐξῆλον, φίλε μου, θαυμάσιον, ἔξυπνον.

— Εἶγες δίκαιον ποῦ μᾶς ἔλεγες νὰ ἔλθωμεν.

— Ὁ Σαμπινιὸν, καθὸ ἐθνοφρονός, παρατηροῦμεν, ὅτι ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ τοῦλάχιστον τὰ στοιχειωδέστερα τῶν γυμνασμάτων.

— Ἐνῶ αὐτὸς ἀπεναντίας δὲν ἐγνώριζε τίποτε.

— Τοῦτο δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τοὺς ἐφέδρους.

— Διότι ὑποτίθεται ὅτι εἶνε οἱ ἀπαλλαγέντες, οἱ ὅποιοι ὅμως καλοῦνται εἰς τὰ ὄπλα ὡς ἔφεδροι.

— Καὶ οὕτω εἶνε νεοσύλληκτοι καὶ ἔφεδροι ἐν ταῦτῳ.

— Μόνον οὕτω δικαιολογεῖται ἡ παντελής ἄγνοια τῶν γυμνασμάτων.

— Ἡ κ. Νίκα ὀλίγον ψυχρὰ εἰς τὸ μέρος τῆς.

— Καὶ τὸ «**Νὰ τὸ λέμε ;**» ἐπαίχθη λίαν ἐπιτυχῶς μετὸν Ἀπέργην ὡς Χαλινάρην.

— Ὁ ὅποιος συγκεντρώνει εἰς τὸν ρόλον τοῦτον διαφόρων εἰδῶν συμπαθείας.

— Προχθὲς διὰ πρῶτην φορὰν ἐφέτος ἐδόθη ἡ «**Νίκη τοῦ Λεωνίδα**»

— Τὸν ὅποιον ὑπεδύθη ὁ Ἀπέργης.

— Σημειώσας οὕτω μίαν ἀποτυχίαν.

— Διότι ὁ χαρακτήρ τοῦ Λεωνίδα εἶνε ὅλως ἀντίθετος πρὸς τοὺς χαρακτήρας ποῦ παίζει ὁ Ἀπέργης.

— Τὸν Πλατωνίδην ὑπεδύθη ὁ Τασόγλου, τὸν Κουνελάκη ὁ Ἰωαννίδης, τὸν Μενεξὲ ὁ Βεντούρας καὶ τὸν Φούσκην ὁ Σχορδίλης.

— Εἰς τοὺς ὅποιους παρατηροῦμεν, ὅτι ἠδύναντο νὰ παίζον μετὸν περισσότερον ζωὴν.

— Τὸν Μιχαλάκη ὁ ἀπαράμιλλος εἰς τὸν ρόλον τοῦ Ρούσσου.

— Τὸν Σαράντην ὁ Κλημανιώτης, ὁ ὅποιος ἔπαιζε σχετικῶς καλὰ.

— Τὸν Ἰσιδώρου ὁ Βεάκης, ὁ ὅποιος μᾶς παρουσιάσθη πάντῃ ἀμελέτητος.

— Τὸν Κλέαρχον ὁ Σταυρόπουλος, ὁ εἰδικὸς

διὰ τοὺς στρατιωτικὸς ρόλους καὶ δὴ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

— Τὴν Πιπὴ καὶ Διλή αἱ κ. Γαλάνη καὶ Τασόγλου, αἱ ὅποια παρ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν ποῦ εἶχον, δὲν ἠδύναντο νὰ σταθῶσιν εἰς τὰ πόδια των.

— Ἐνύσταζον φαίνεται

— Ἦσαν δὲ καὶ ἀμελέτητοι.

— Ἡ κ. Τασόγλου, ἴσως νὰ δικαιολογῆται, διότι εἶχε προσκληθῇ εἰς τὸν θίασον, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς δος Γιουρλάνου, ἡ ὅποια ἀπουσίαζεν ἀσθενήσασα ὅλως ἀπροσδοκῆτως.

— Ὁ Μανώλης καὶ ἡ Ἀναστασία, ὑπῆρέται ἀμφοτέρω, ἔπαιζον χωρὶς ὄρεξιν.

— Εἰς τὴν Ἀναστασίαν παρατηροῦμεν, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐκτελεθῇ τὸ μέρος τῆς εἰς χαμηλότερον τόνον φωνῆς.

— Τὴν κ. Πλατωνίδου ἡ κ. Χέλμη, ἡ ὅποια ἔπαιζε πολὺ καλὰ, ὡς καὶ ἡ κ. Μέγκουλα, ὡς Ὅρσα Μασούρη

— Τὴν Φανὴν ἡ δις Ρούσσου, εἰς τὴν ὅποιαν συνιστῶμεν περισσότερον ζωὴν καὶ προσοχὴν εἰς τὰ μέρη τῆς, τώρα ποῦ εἶνε νέα ἀκόμη.

— Εἶνε παρατηρημένον γενικῶς ὅτι ὅλα τὰ παλαιὰ ἔργα τὰ ἀνεβάζουν χωρὶς καμμιὰ δοκιμὴ καὶ ἀμελέτητα.

— Δι' αὐτὸ καὶ παίζονται χωρὶς ὄρεξιν, μετὰ λῆθη καὶ χασμυδίας.

— Ἐνῶ ἀπεναντίας πρέπει, ἢ μᾶλλον ὀφείλουν οἱ ἠθοποιοὶ νὰ δίδουν ἐξ ἴσου τὴν αὐτὴν προσοχὴν καὶ σημασίαν καὶ εἰς αὐτά, ὅπως καὶ εἰς τὰ πρῶτην φορὰν ἀναβιβαζόμενα.

— Καὶ ὁ ὑποβόλευς ἐφώναζε τόσον ὥστε ἠκούετο μέχρι τῶν τελευταίων καθισμάτων.

— Καὶ μία ἄλλη παρατήρησις.

— Εἰς τὸ πρόγραμμα ἐφέροντο ἄλλα ὀνόματα ἠθοποιῶν καὶ ἄλλοι ἐξετέλεσαν τὰ μέρη των.

— Ἐνεκα τούτου ἠκούσθησαν πολλοὶ λέγοντες, ὅτι «δὲν ἐβγήκαν ὅλοι ὅσοι εἶνε εἰς τὸ πρόγραμμα» φαίνεται ὅτι τὰ παρέλειψαν τὰ μέρη των».

— Καλὸν εἶνε νὰ τίθενται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποδουμένων τὰ πρόσωπα ἠθοποιῶν

— Εὐτυχῶς ὁ θίασος ἔχει ἀρκετὰ πρόσωπα.

— Ὡστε νὰ μὴν ἀκούονται τοιαῦτα παράπονα.

— Χθὲς ἐπανεληφθῆ ὁ «**Σαμπινιὸν** μετὸ τὸ στανιὸν» μετὰ τῆς αὐτῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου.

— Τὸ ὅποιον ἐγέλα διαρκῶς καὶ ἐχειροκρότει.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται.

Ἐν τῷ θεάτρῳ «**Θυμοιοῖας**» ἐπανεληφθῆ ὁ «**Δὸν Κιχώτης**» εἰς ὃν καὶ πάλιν ἐχειροκροτήθησαν ὁ Κοτοπούλης ὡς Δὸν Κιχώτης καὶ ὁ Σταματόπουλος ὡς Σάντσος

— Τὴν Τρίτην ἐδόθη ἡ «**Ψυχοκόρη**».

— Ὁ Τσοῦκας ὡς Κρικέλας ἦτο τέλειος.

— Τὸν Κρικέλαν ἐφόνευσε τὸ ἀπόσπασμα μετ' ἑνα καψοῦλι, κατ' ἄλλους ὅμως μετ' ἑκατὸν ἐξ ἀποστάσεως τριῶν βημάτων.

— Πολὺ καλὰ ἔπαιζαν καὶ ὁ Δαυμάσκος ὡς Βάσος, ἡ κ. Σταματοπούλου ὡς Ψυχοκόρη, ἡ δις Μαρίκα Κοτοπούλη ὡς Φώτω καὶ ὁ Π. Σταματόπουλος ὡς Λάμπρος.

— Τὴν Τετάρτην ἐδόθη διὰ πρῶτην φορὰν τὸ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μαρκέλλου δράμα «**Ἕνας γάμος τῆς ἐποχῆς**» (Eine ehe von heute) τοῦ Χάκενταλ.

— Κατ' αὐτὴν δὲ ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινῶς διὰ πρῶτην φορὰν ὁ κ. Δ. Μουράτ.

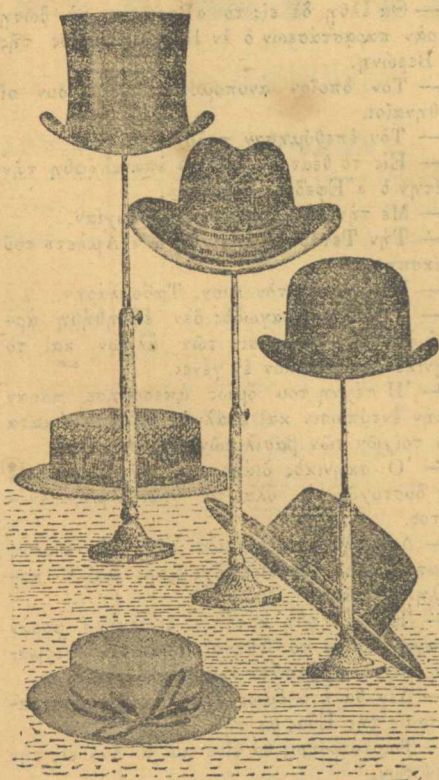
— Ὁ κ. Μουράτ ἔχει ἀρκετὸν ἄλγαντον, ἀλλὰ δὲν ἠδύνηθη νὰ τὸ ἐπιδείξῃ κατὰ τὴν πρῶτην ἐμφάνισίν του, διότι ἦτο πολὺ φοβισμένος, κατείχετο δὲ ὑπὸ νευρικῆς ταραχῆς.

— Ἐδιάζετο δὲ καὶ πολὺ.

— Ἡ δις Μαρίκα Κοτοπούλη ὅμως ὑποδύθη τὴν Εὐτυχίαν Λερμπάχ ἔπαιζε πολὺ ὄραϊα, ἦτο δὲ κατ' ἐμελετημένην πολὺ.

— Τὰ ἄλλα πρόσωπα ἔπαιζαν καλὰ, καίτοι τὸ ἔργον ἔπρεπε ν' ἀναβιβασθῇ κατόπιν μεγα-

ΙΩ. ΔΙΑΣΙΤΗΣ καὶ Σα

Ὅδος Σταδίου ἔναντι Ἀρδακείου

λειτέρας μελέτης.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐδόθη ὁ «**Βελίτ**» ἡ ὁ υἱὸς τῆς νυκτός.

— Τὸ προκατακλυσιμαῖον αὐτὸ ἔργον.

— Τὸ πρόσωπον τούτου ὑπεδύθη ὁ κ. Π. Τσοῦκας.

— Χθὲς ἐδόθησαν «οἱ Μυλωνάδες», μετὰ μάρμαπα Γιῶργη τὸν Σταματόπουλον καὶ Σιλβέστραν τὴν κ. Ἐλένην Κοτοπούλη.

— Ἀπόψε δευτέραν φορὰν «Ἕνας γάμος τῆς ἐποχῆς».

— Τὴν Κυριακὴν ἐπανεληφθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐλ.λ. Μελοδράματος ὁ «**Κουρέυς τῆς Σεβίλλης**».

— Τὸ θέατρον ἦν πλήρες, τὸ δὲ κοινὸν ἐχειροκρότει ἀδιακόπως τοὺς φιλοτίμους ἠθοποιούς.

— Οἵτινες εἰρήσθω εὐλικρινῶς, ἐπέτυχον πληρέστατα καὶ ἐν τῷ ἄσματι καὶ ἐν τῇ ὑποκρίσει.

— Τὴν Τρίτην «**Ernani**» μετὸν ἀγαπητὸν Βαχαρέλην.

— Τὴν Τετάρτην ἐν Πειραιεὶ «οἱ Παλιᾶτσοι» καὶ ἡ 4η πρόξις τοῦ «**Rigoletto**».

— Τὴν Πέμπτην τὰ αὐτὰ ἐν Ἀθήναις ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς.

— Ἡ Romanza τῆς Κολομπίνας κ. Tad-dolini, καὶ τοῦ Ἀρλεκίνου δος Ὀζιγῶν κατεχειροκροτήθησαν.

— Ὁ δὲ πρόλογος ἐτελεσθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Βαχαρέλη Tonio κατενθουσίασεν.

— Χθὲς ἐπανεληφθῆ ὁ «**Barbiere di Sivi-lia**» τοῦ Rossini μετὰ ἑκτακτον ἐπιτυχίαν.

— Ἀπόψε «**Rigoletto**».

— Τὴν Τετάρτην, ποῦ τὸ Ἑλλήν. Μελοδράμα ἦτο εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἔπαιζεν εἰς τὸ «**Βαριετὲν**» ὁ Γαλλικὸς θίασος Sandré-Pacard τὸ «**Divorçons Vaudeville**».

— Τὴν Παρασκευὴν δὲ τὴν «**Madame Mangodine**».

— Ἀποτελεῖται ἀπὸ λαμπροῦς ἠθοποιούς.

— Χειροκροτεῖται δὲ πάντοτε ἡ Melle Pa-card.

— Τὸ ζεῦγος Κοκκίνη εὐρίσκειται εἰς Δῆλον ἐκτελοῦν τὴν νενομισμένην κάθαρσιν.

— Ἐκεῖ μελετᾷ τὴν «**Lucia**» εἰς ἣν θὰ παίζῃ διὰ πρῶτην φορὰν.

— Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τῆς 10 Αὐγούστου τὸ Μελοδράμα θὰ ἔχη ἀπέλθῃ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

— Θὰ ἔλθῃ δὲ εἰς τὸ «Βαριετετὸ» νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων ὁ ἐν Πάτραις θίασος τῆς x Βερόνη.

— Τὸν ὅποιον ἀνυπομῶνος περιμένουν οἱ Ἀθηναῖοι.

— Τὸν ἐπεθύμησαν πολὺ.

— Εἰς τὸ θέατρον Τσόχα ἐπανελήφθη τὴν Τρίτην ὁ «Ἐφεδρος σύζυγος».

— Μετὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐπιτυχίαν.

— Τὴν Τετάρτην ἐπαίχθη ὁ «Ἄμλετ» τοῦ Σαίξπηρ.

— Μετὰ Ἄμλετ τὸν Διον. Ταβουλάρην.

— Ὁ Ἕλλην τραγῳδὸς δὲν ἐβροχήθη ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ὑπόκρισιν τῶν ἄλλων καὶ πρὸ σκηνικῶν περιβάλλον ἐν γένει.

— Ἡ τέχνη του ὁμως ἀπεσώθηκε πᾶσαν κακὴν ἐντύπωσιν καὶ ἐκάλυψε τὰ μπαλώματα τῶν τοίχων τῶν βασιλικῶν αἰθουσῶν !!

— Ὁ σκηνικὸς διάκοσμος τῆς τραγῳδίας εἶνε δυστυχῶς εἰς ὅλα τὰ θέατρά μας πενέστατος.

— Διὰ τὴν δεκαεξαετιδα Ὁφηλίαν εὐρέθη ἡ κατάλληλος ἦθοποιός, ὅχι ὁμως καὶ τὸ κατάλληλον σῶμα.

— Ἐπανελήφθη κατόπιν δι' ἕκτην φορὰν ἡ σαγηνεύσασα τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν γερμανικὴ φάρσα «Ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε».

— Δὲν θὰ ἦτο ὁμως ἄσκοπος μία ἀντικατάστασις τῆς Ἑῦας μετὰ τὴν Ἐμμαν.

— Τιοτοτρόπως θὰ εἶνε καὶ αἱ δύο εἰς τὴν θέσιν των.

— Προχθὲς ἀνεβιάσθη ἡ ἀναγγελθεῖσα κοινωνικὴ κωμῳδία τοῦ γερμανοῦ συγγραφέως Γουσταύου Φὸν Μόζερ «Αἱ γυναῖκες μας».

— Κατὰ μετάφρασιν τοῦ x Χατζηπέτρου, ὅστις κατὰ τὸ πρόγραμμα ἐπιμένει ἀκόμη ἐκ μετριοφροσύνης νὰ μὲν ἄγνωστος.

— Ἡ ὑπόθεσις του εἶνε πολλὴ ἐνδιαφέροντα.

— Κυριαρχοῦν οἱ γυναικεῖοι χαρακτήρες.

— Τοὺς ὁποίους ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει ὅχι διὰ τῆς φαντασίας, ἀλλ' ἐισδύων εἰς τὴν οὐχόνην τῆς ὁποίας περιγράφει τὸ ἠθικὸν περιβάλλον, τὴν μητέρα, τὴν σύζυγον, τὴν κόρην.

— Καὶ ἐν γένει τὴν γυναῖκα μετὰ τὰς σοβαρὰς ἀσχολίας τῆς καὶ τὴν φυσικὴν ἐλαφρότητά τῆς.

— Παρέχων οὕτω πιστὴν εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καὶ ὑγινοῦ ὑποστάσεως τῆς οἰκογενείας.

— Μάλιστα εἰς τοὺς ἀπαισιοδόξους κοινωνιστὰς τῆς ἐποχῆς μας, οἱ ὅποιοι διαβλέπουν παντοῦ τὴν ἀπουσίαν τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων.

— Ἡ ἐκτέλεσις ἀρκετὰ ἐπιτυχής.

— Ὑποσχόμενῃ περισσώτερα ἐὰν τελεῖται χειραφετηθῇ ἀπὸ τὴν φάρσιν.

— Ὁ x. Σπ. Ταβουλάρης ὡς Ντόρν καὶ ἡ x. Σοφία Ταβουλάρη ὡς Πενθερὰ ἀπέδωσαν εἰς τοὺς ρόλους των πολὺ ἐπιτυχῶς τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως.

— Ὁ Βενιέρης εὐρεθὲν ἕνα ἀπὸ τοὺς ρόλους εἰς τοὺς ὁποίους παίζει ἐξόχως!

— Ἡ δεσποινὶς Δράκου εἰς τὸν ρόλον τῆς.

— Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἦθοποιοὶ ἔπαιζαν ἀρκετὰ καλὰ.

— Ἡ μετάφρασις ἐπιτυχής

— Ἄν καὶ χρειάζεται ἐν μικρὸν ψαλλίδισμα εἰς τὰς δοτικὰς τῆς καὶ εἰς καὶ εἰς μερικὰ τίς—τινος καὶ τὰ παρόμοια.

— Ἡ πρώτη διδασκαλία διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀθηναίου κοινού.

— Χθὲς ἐγένετο ἡ δευτέρα διδασκαλία.

— Ἀπόψε ἐπανάλαμβάνεται.

— Ὁ θίασος ἤρχισε τὰς δοκιμὰς τῆς νέας κωμῳδίας τοῦ x Δεληκατερίνη «Τὸ μεγάλο κακόν».

— Ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας θεωρεῖται ἀπὸ τοῦδε ἐξηγηταλισμένῃ.

— Ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι δὲν θὰ δια-

φουσθῶν αἱ ἐλπίδες τοῦ συμπαθοῦς συγγραφέως μας.

— Ἀφοῦ μάλιστα μία ἀποτυχία θὰ εἶνε πολὺ μεγάλο κακὸν καὶ διὰ τὸν συγγραφεὴ καὶ διὰ τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν τὸ ὅποιον αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ ἔχη δίκαιον νὰ γίνῃ. «Ἐξω φρενῶν».

— Καὶ μίαν γενικὴν παρατήρησιν.

— Εἰς ὅλα τὰ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν παίζονται νέα ἔργα καὶ ἐπιτυγχάνουν, οἱ ἦθοποιοὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ τὰ βγάλουν ἀπὸ τὸ πρόγραμμα.

— Διότι νομίζουν ὅτι εἰμποροῦν νὰ γίνουν συνεχῶς δέκα ἕως δεκαπέντε φοραῖς.

— Ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

— Ὅταν δὲ κατὰ τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην φορὰν δὲν ἔχη κόσμον τὸ θέατρον, τί νομίζετε ὅτι λέγουσιν;

— Πάει ἔπεσε κι' αὐτό, ἡ ἐπέρασεν ἡ φούργια του.

— Δὲν ἔχετε δίκαιον, κύριοι ἦθοποιοί.

— Δὲν πίπτει τὸ ἔργον, οὔτε περνᾷ ἡ φούργια του. Ὅχι.

— Ἴδου ποῖος εἶνε ὁ λόγος.

— Οἱ παρακολουθοῦντες τὸ θέατρον Ἀθηναῖοι εἶνε τόσο οὐλοῖς, ὥστε μετὰ τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην διδασκαλίαν τοῦ ἔργου τὸ ἔχουν ἰδῆ ὅλοι δύο ἢ τρεῖς φορὰς.

— Ὅστε σταματοῦν καὶ περιμένουν ἄλλο.

— Ἐπανερχοῦνται δὲ εἰς τὸ ἴδιον, ὅταν περᾶσουν μερικὰ ἡμέραι καὶ τὸ ἐπιθυμῆσουν.

— Μὴ βλέπετε τί γίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην.

— Ἐκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατῶν εἶνε μέγας, ὥστε διὰ νὰ ἴδουν ὅλοι τὸ αὐτὸ ἔργον, πρέπει νὰ παιχθῇ συνεχῶς ἑκατὸν καὶ πλέον φορὰς.

— Ἐξ ἄλλου εἶνε πολὺ διαφορετικὸς ὁ κόσμος ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν ἴδιόν μας.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ μεσολαβοῦν πάντοτε εἰς τὰ ἐπιτυγχάνοντα ἔργα μερικὰ ἡμέραι ἄλλων ἔργων διὰ ποικιλίαν καὶ ἔπειτα νὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ ἐκεῖνα.

— Καὶ τότε θὰ ἰδῆτε τὴν διαφορὰν.

— Καποῖος συγγραφεὺς παρέδωκε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Ταβουλάρην ἕνα ἔργον.

— Τὸ ὅποιον τὴν ἐπομένην τοῦ ἐπεστράφη ὡς ἀκατάλληλον.

— Τότε ὁ συγγραφεὺς εἶπεν εἰς τὸν Ταβουλάρην.

— «Δὲν πειράζει, γράφω ἄλλο ἀπόψε !! καὶ σὰς τὸ φέρω αὔριον !! x Ταβουλάρη».

— Ὁ δὲ Ταβουλάρης ἐκπληκτος τοῦ λέγει.

— «Μὴν ἐνόμιτες, φίλε μου, πῶς θὰ γράψῃς καμμίαν ἐπιστολήν;»

— Εἰς τὸ θέατρον «Διονυσιᾶδου» εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπανελήφθη τὴν Τρίτην ὁ «Σιδιροδρομικὸς ἐπιθεωρητής».

— Μετὰ Γεωργίου Γοδεφροῦ τὸν Χαλιόπουλον, Ἀλφρέδου Γοδεφροῦ τὸν Ἀγγελᾶκην καὶ Λουκιᾶν τὴν x. Λαλαούνη.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη λίαν ἐπιτυχῶς καταχειροκροτηθέντων ὄλων τῶν ἦθοποιῶν.

— Τὴν Πέμπτην διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος ἐπαίχθη ἡ «Γκόλφ» τοῦ Περσιᾶδου.

— Τὴν ὁποῖαν ὑπεδύθη ἡ x. Λαλαούνη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸν Τάσον ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελᾶκης καὶ τὴν Σταυρούλαν ἡ δις Ραῖνιγκ.

— Προχθὲς ἐδῶθη ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» μετὰ τὴν γλυκὴν ἀτην καὶ συμπαῖθῃ ἦθοποιόν x. Λαλαούνη καὶ Λινάρδον τὸν Γ. Νικηφόρον.

— Ἐπὶ τούτῳ προσκλήθη ἔντα.

— Τὸ θέατρον ἦτο γεμάτο κυριολεκτικῶς.

— Χθὲς ἐπαίχθησαν οἱ Ἰπποκράτους τῆς ὀμίλης».

— Ἐπιτυχία πλήρης τοῦ θιάσου.

— Ἀπόψε ἡ «Ψυχοκὸρη» τὴν ὁποῖαν θὰ ὑποδύθῃ ἡ x. Λαλαούνη.

— Εἰς τὸν «Βόλον» ὁ θίασος τοῦ x. Πεταλᾶ ἔπαιξε τὴν παρελθούσαν εβδομάδα τὴν «Μάγδαν».

— Τὴν ἰποίαν ὑπεδύθη ἡ x. Βασιλεία Στεφάνου.

— Κατόπιν ἔπαιξε τὴν «Διονυσίαν» πάλι ἐ τὴν x. Βασιλείαν Στεφάνου.

— Ἐπίσης τὴν α' πράξιν τοῦ «Γιοφφρίου» εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὁ Σπ. Παντόπουλος, ὁ Α. Ἀτέσης καὶ ἡ x. Σμαράγδα Ἡσαίου.

— Ὁ Ἀτέσης κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν μας ἔχει κατακτήσει τὰς γενικὰς συμπαθείας τοῦ κοινού.

— Ἐπαίξαν καὶ τὸν «Καπετὰν-Γιακουμῆν» δὲν ὑπεδύθη ὁ Σπ. Παντόπουλος.

— Τὸν Μανωλάκην ὁ Χατζηχρήστους.

— Αἱ ἐργασίαι των πηγαίνουν πολὺ καλὰ.

— Εἶνε κατενηυσιασμένοι ἀπὸ τὸ κοινὸν τοῦ Βόλου.

— Προετοιμάζουν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν «Γυναικομαχίαν» κατὰ μετάφρασιν τοῦ x. Πάνου Καλογερίου.

Ἡ Τιμιπίδα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης καὶ ἐναντι τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ὑπ' ἀρ. 42 γνωστότατον ΚΟΥΡΕΙΟΝ τοῦ x.

Ἰωάννου Μπεράτη

μεταρρυθμισθὲν ὅλων καὶ ἀνακαινισθὲν πρὸ πολλοῦ ἔχει ὀρίσει τὰς τιμὰς αὐτοῦ κατὰ τὸ Εὐρωπαϊκώτερον σύστημα, οὕτως ὥστε μετὰ μόνον 35 λεπτὰ ξυρίζεται τις, μετὰ ἄλλα τόσα κείρεται, πλύσιν δὲ τῆς κεφαλῆς δὲ τῆς κεφαλῆς δι' ἀντιπυθριῶδους ὕγρου ἀντὶ 30 μόνον λεπτῶν.

Περὶ δὲ τῆς ἐν γένει καθαριότητος τῆς πλήρους ἀντισηψίας τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἐργαλείων καὶ τῆς προθυμοτάτης ὑπηρεσίας μαρτυρεῖ ἡ πολυπληθὴς αὐτοῦ πελατεία.

Συνάμα δὲ κατηρτίσθη καὶ πλήρες ΤΜΗΜΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΥ

διὰ πλουσίας προμηθείας ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων τῶν Παρισίων Gellé Frères καὶ Delettrez, ἧτοι: ἀρώματα διὰ μανδύλια (extrait), σάπωνας ἀρωματικούς, κοσμητικὰ, σάπωνας φανικοῦ ὄξους, κτένας, ψήκτρας ὀδόντων, ξυράφια μετὰ ἐγγύθισιν, πούδρα Ζακύνθου Καταστήματος Βισβάρδη. Ἐπίσης δὲ κατασκευάζεται Κ ο λ ὄ ν ι ἀρίστης ποιότητος πωλούμενη ἀντὶ 8 δραχ. κατ' ὄκταν. Ὅλα δὲ τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα εἶδη πωλεῖ εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδοχόμενας συναγωνισμὸν.

Μία δὲ ἀπλὴ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ, ὅπως τις πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

ΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΥΙΟΥ

ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Εὐρίσκονται εἰς εὐθνητοτάτας τιμὰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς Μεταξουργείας καὶ κροσοπλεκτικῆς, καὶ πρὸ πάντων τὰ θεωρούμενα ὡς ἀνεκτέλεστα ἐν Ἑλλάδι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἐκπτώσις 30 %
Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη
ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθῆναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβῆσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ Εὐθυμίου Α. Ζολῶτα

Ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου ἀρ. 44 (Ὅπισθεν Χρυσοπολιαιωτίσσης. — Ἀθῆναι.

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται μετ' ἀκριθείας ἅπαντα τὰ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ Κοσμήματα

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55. Πανεπιστημίου 55.

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ Δοκ ἀριστοῦχου. 38 Ἰπποκράτους—38